

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 663/2014-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti MAC TV s. r. o., Brečtanová 1, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bugala – Ďurček, s. r. o., Drotárska cesta 102, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta Mgr. Petra Ďurčeka, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RP/078/2012 zo 6. novembra 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 325-PLO/O-3837/2012 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sž 28/2012 z 11. júna 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti MAC TV s. r. o., odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. augusta 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti MAC TV s. r. o., Brečtanová 1, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „rada“) č. RP/078/2012 zo 6. novembra 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 325-PLO/O-3837/2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie rady“) a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Sž 28/2012 z 11. júna 2013 (ďalej aj „napadnutý rozsudok najvyššieho súdu“).

Sťažovateľka uvádza, že 30. júla 2012 jej bolo doručené oznámenie rady o začatí správneho konania v súvislosti s možným porušením § 16 ods. 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov za nedodanie súvislého záznamu z vysielania na vyžiadanie rady. Napadnutým rozhodnutím rady bola uložená sťažovateľke pokuta 1 500 €. Sťažovateľka podala proti rozhodnutiu rady odvolanie. Najvyšší súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie rady.

Sťažovateľka namieta:

„... podkladom pre vydanie rozhodnutia RVR, ktoré bolo potvrdené Najvyšším súdom SR, bola skutočnosť, že sťažovateľka nedodala RVR súvislý záznam z vysielania programu na základe vyžiadania RVR.

Sťažovateľka tvrdí, že k zásahu a porušeniu práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru došlo postupom RVR tým, že v rozpore s právom sťažovateľky neobviňovať seba samú použila štátne donútenie a štátnym

donútením sa pokúsila získať dôkaz proti sťažovateľke a následne sankcionovala sťažovateľku. Sťažovateľka tvrdí, že k porušeniu jej práva na spravodlivé súdne konanie došlo aj postupom Najvyššieho súdu SR, ktorý rozhodoval o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu RVR, tým, že neposkytol ochranu ústavných práv sťažovateľky a postup RVR pri získavaní dôkazu a sankcionovaní sťažovateľky vyhodnotil ako súladný so zákonom...

Sťažovateľka má za to, že nie je a nebola povinná RVR predložiť záznam z vysielania a to ani na vyžiadanie RVR, nakoľko táto povinnosť neoprávnene zasahuje do jej garantovaných práv...“

Podľa sťažovateľky: „Najvyšší súd nerešpektoval a neaplikoval test proporcionality zásahu do základného práva sťažovateľky, hoci tak ako všeobecný súd, ktorý má za úlohu poskytovať ochranu základným ľudským právam a slobodám garantovaným ústavou a dohovorom, urobiť mal. Takýmto konaním zasiahol do práva sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie.“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo spoločnosti MAC TV s. r. o... na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o odvolaní pod sp. zn.: 3 Sž/28/2012 zo dňa 11. 06. 2013 a rozhodnutím Rady pre vysielanie a retransmisiu zo dňa 06. 11. 2012, číslo RP/078/2012, v konaní vedenom pod spisovou značkou 325-PLO/O-3837/2012 porušené bolo.

2. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o odvolaní pod sp. zn.: 3 Sž/28/2012 zo dňa 11. 06. 2013 a rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu zo dňa 06. 11. 2012, číslo RP/078/2012, v konaní vedenom pod spisovou značkou 325-PLO/O-3837/2012 sa zrušujú vo všetkých výrokoch a vec sa vracia Rade pre vysielanie a retransmisiu na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd SR a Rada pre vysielanie a retransmisiu sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť spoločnosti MAC TV s. r. o... trovy právneho zastúpenia vo výške 331,13 EUR...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhovaného dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Sťažovateľka doplnila 7. októbra 2013 svoju sťažnosť o splnomocnenie pre právneho zástupcu, do dňa predbežného prerokovania sťažnosti však nepredložila ústavnému súdu kópie napadnutých rozhodnutí. Sťažovateľka je v konaní zastúpená kvalifikovaným

právnym zástupcom, a preto nie je povinnosťou ústavného súdu vyzývať ju na doplnenie sťažnosti o to viac, že sťažovateľka – zastúpená svojím právnym zástupcom – sa na ústavný súd neobrátila prvý raz (do doručenia tejto sťažnosti ide celkom o 30 sťažností). Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľkou splnomocnený advokát je osobou znalou práva, a preto by mal byť oboznámený aj s rozhodovacou činnosťou ústavného súdu týkajúcou sa posudzovania zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania, teda on nesie zodpovednosť za podanie sťažnosti bez nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010).

Ústavný súd poukazuje v tejto súvislosti na svoju judikatúru, podľa ktorej je v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05).

Vzhľadom na nepredloženie kópií napadnutých rozhodnutí k sťažnosti nemožno preskúmať splnenie procesných podmienok konania ani námietok sťažovateľky, a preto ústavný súd sťažnosť odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2014